

TACTICAL CARP ANGLER – Shaun Harrison

# Dreptul La Replica

## Uscarea si rehidratarea boiliesurilor

Respectatul pescar la crap Shaun Harrison are dreptul la replica legat de subiectul rehidratarii si al uscarii boiliesurilor.

**O parte din recordul de pe lacul Mangrove, un crap de 14.8kg**

Pe Mangrove increderea mea este atat de mare incat carligul de cantarire sta pregatit.



## Dreptul la replica

Am citit cu mare interes sectiunea "Experienced Talks" legata de uscarea si rehidratarea boiliesurilor in numarul din ianuarie al Revistei. In mod cert nu vreau sa critic nici unul dintre punctele de vedere expuse pentru ca informatia a fost corecta, dar am totusi sentimentul ca foarte multe lucruri importante au fost trecute cu vederea pentru ca subiectul in sine este unul foarte vast.

Au fost facute cateva mentiuni la un articol pe care l-am scris pentru alta publicatie legat de acest subiect dar citind diferitele puncte de vedere expuse mi-am dat seama ca multe dintre comentariile mele originale fusesera trecute cu vederea. Cateva dintre lucrurile foarte importante legate

de rehidratarea boiliesurilor nici macar nu au fost atinse.

Cred ca as face destui cititori sa ridice din sprancene daca v-as spune ca au trecut cativa ani de cand nu am mai folosit boiliesuri conventionale, congelate, sau de raft. Si mai mult, nici nu ma vad folosind boiliesuri conventionale in viitorul apropiat sau departat.

Toate boiliesurile pe care le folosesc sunt uscate si apoi rehidratate. De ce? Pentru ca am mult mai multe trasaturi decat atunci cand folosesc boiliesuri conventionale!

Asadar acordati-mi va rog dreptul la replica si va voi oferi cateva detalii asupra motivelor pentru care investesc atat de mult timp in pregatirea boiliesurilor, in loc sa ma duc sa iau o punga din congelator.

## Materia cenusie

Cu toate ca am facut experimente in trecut cu uscarea boiliesurilor, trebuie sa recunosc, la fel cum au facut-o si altii inaintea mea, ca pur si simplu incercam sa obtin boiliesuri mai tari, sau incercam sa le conserv in partidele mai lungi, fara sa folosesc conservati pe care nu prea-i inteleg.

**Toate boiliesurile pe care le folosesc sunt uscate si apoi rehidratate. De ce? Pentru ca am mult mai multe trasaturi decat atunci cand folosesc boiliesuri conventionale!**

Cand am devenit membru al Sindicatului Mangrove din Shropshire, mi-a venit o idee care am crezut ca imi va oferi un oarecare avantaj in fata celorlalti membri. Adevarul este ca ma chinuiam. Prindeam peste, dar nu la fel de mult ca alti membri. Acestea sunt momentele cand de obicei materia mea cenusie incepe sa lucreze la capacitatea maxima.

Imi storceam creierul incercand sa gasesc un lucru care sa imi confere un avantaj. Trecusera ani multi de cand nu mai pescuisem intr-un lac cu atat de mult mal. Fundul lacului parea sa fie alcatuit din mal adanc in zonele mai curate, si din mal foarte adanc in celelalte zone.

Ca sa va faceti o idee de cat de adanc este malul acolo, prima sarcina care mi-a fost data la prima sesiune de amenajari la care am participat, a fost sa ma duc sa tai niste ramuri de salcie lungi de aproximativ 6 metri si sa la infig in mal, pe langa marginile pontoanelor. In timp ce ma indreptam



Boiliesuri lasate la uscat la soare pentru o calatorie in Franta.

# TACTICAL CARP ANGLER

catre malul opus mi-am zis: "Cred ca cineva nu stie cat inseamna 6 metri."  
Am taiat unele de 4 si 5 metri si le-am dus pe unul dintre pontoane. In aproximativ 45 de centimetri de apa, am inceput sa scufund una dintre ramurile de 4 metri. Cand mai ramasesera aproape 45 cm din creanga deasupra apei m-am gandit ca ar fi cazul sa ma opresc. Intr-adevar valoarea era corecta. Aveam nevoie de ramuri de 6m pentru a ajunge la un substrat cat de cat solid si sa imi mai ramana o bucata deasupra nivelului apei!

***Nu sunt un adept al folosirii momelilor extrem de aromate, cu toate ca folosesc momeli de culori aprinse, izbitoare.***

Cred ca am subliniat destul de clar ca Mangrove este un lac foarte vechi si cu foarte mult mal.

Dar ce legatura are asta cu rehidratatul boiliesurilor? Ei bine, va voi explica in cele ce urmeaza.

## Increderea

Cum nu stiam nici unul dintre mini-locurile "fierbinti" pe care fiecare lac le are, nu stiam daca alegeam locul potrivit in care sa prezint monturile pentru fiecare stand. Un lucru pe care l-am remarcat totusi este ca de fiecare data cand scoateam lanseta din apa, momelile miroseau a namol.

Stiu ca pe crapi nu ii deranjeaza prea tare, dar pe mine ma deranja. Nu ma ajuta deloc sa devin mai increzator.

Nu sunt un adept al folosirii momelilor extrem de aromate, cu toate ca folosesc totusi momeli de culori aprinse, izbitoare si mi-am dat seama ca boiliesurile mele erau cu atat mai greu de detectat de catre crapi cu cat stateau mai

mult in apa. Acesta era un lucru ingrijorator, pentru ca toti pestii prinsi pana atunci au venit in a doua noapte a partidelor de 36 de ore (1 zi si 2 nopti).

## Dati-le boiliesurilor ceva de baut

Toate boiliesurile se deshidrateaza intr-o anumita masura in timpul procesului de racire/uscare. Acesta este si motivul pentru care se si micsoreaza un pic

**Inca o partida plina de incredere – observatii salteaua si sacii uzi.**



cand le scoatem din apa fierbinte, iar daca nu va faceti singuri boiliesurile, acesta este motivul pentru care se umfla un pic dupa ce au stat o perioada in apa. Pur si simplu se imbiba cu apa

pana sunt complet rehidratate. Aveam cateva kilograme de boiliesuri uscate Formula One, pregatite pentru o iminenta calatorie in Franta. Mi-am dat seama dintr-o data ca nu facusem nici un experiment pentru a-mi da seama cat de mult timp si ce cantitate

de lichid sunt necesare pentru a transforma boiliesurile mele uscate inapoi in boiliesuri conventionale.

Asadar am pus boiliesuri Formula One uscate in trei galeti separate in care am pus cantitati diferite de apa din lac (nu folosesc niciodata apa de robinet pentru pregatirea nadei fie ca este vorba de fiertul semintelor sau de hidratarea boiliesurilor).

In dimineata urmatoare, boiliesurile din prima galeata erau inca tari la mijloc, cele din a doua galeata aratau

exact ca inainte de dezhidratare, iar cele din galeata trei aratau de parca ar fi stat toata ziua pe fundul lacului.

Pusesem prea multa apa peste acestea din urma - sau nu?

## Imbibati-le

Fiind din nord, sunt in mod natural zgarcit.

Asadar nevrând sa arunc aceste momeli experimentale, le-am luat cu mine in urmatoarea partida pe Mangrove. In timpul drumului greoi de aproape 2 ore cu masina pana la batranul Shropshire mintea imi sarea de la un un subiect la altul si deodata s-a oprit la imbibarea boiliesurilor. Cu siguranta, daca as forta boiliesurile sa traga cat de mult lichid pot absorbi inainte de a le arunca in apa, atunci cu siguranta nu vor mai lua asa usor mirosul malului. Cu cat ma gandeam mai mult, cu atat ideea imi placea mai tare.

Ar putea afecta oare imbibarea felul in care se scufunda boiliesurile?

S-ar scufunda mai repede, sau mai lent?

Creierul meu se pusesese pe treaba.

Am avut dreptate – boiliesurile mele imbibate luau foarte putin miros de mal.



**Rehidratarea boiliesurilor si diferitele stadii de inmuiere – standard si pline de apa**



Dupa partida mentionata mai sus am inceput sa fac experimente cu rehidratatul boiliesurilor folosind diverse lichide. Asa cum va asteptati, cu cat e mai vascos lichidul, cu atat mai mult dureaza rehidratarea boiliesurilor.

## Discutii despre canepa

In ziua de azi toata lumea cunoaste eficienta canepii. Crapii pur si simplu o adora. Este geniala. Cu siguranta am folosit mult mai multa canepa de-a lungul timpului decat orice alta nada. Problema totusi, este ca poate sa fie putin prea buna. Faceti crapii sa se hraneasca cu ea si va deveni frustrant de dificil sa ii determinati sa ia o momeala de carlig mai mare si sa se miste suficient de repede pentru se agata.

Candva credeam ca pestii nu se mai deranjau sa manance altceva cand dadeau peste un pat consistent de canepa. Acum mi-am schimbat perspectiva asupra acestui fapt. Cred ca problema este mai degraba faptul ca un pat de canepa consistent face crapii sa nu se mai miste atat de mult, preferand sa stea intr-un loc si sa manance nada,

ceea ce face ca monturile noastre pentru auto-intepare sa devina total ineficiente.

Odata ce mare parte din canepa este mancata, avem o sansa mai buna sa pacalim un peste care se afla inca in zona in cautarea hranei.

In orice caz, incep sa ma indepartez un pic de subiect, asa cum fac de obicei atunci cand scriu. Asadar, inapoi la rehidratate. Asa cum ati vazut, am o foarte mare incredere in puterea de atractie a canepii asupra crapilor.

### ***Cu siguranta am folosit mult mai multa canepa de-a lungul timpului decat orice alta nada.***

Multe companii au incercat sa faca bani din acesta nada fenomenala, dar nici una nu a reusit sa produca o nada mai buna decat canepa insasi. Diferitele mixturi de canepa, uleiuri de canepa, arome de canepa si altele, pur si simplu nu se ridica la inaltimea numelui pe care il poarta.

Daca torn apa in care am fiert canepa in iazul de acasa, crapii par sa intre imediat in "modul" de hranire.

## Lovitura cea mare

In mod normal, unul dintre primele lichide pe care le-am folosit la rehidratarea boiliesurilor (uscate pana cand au devenit tari ca piatra pana in mijloc) a fost apa in care am fiert canepa.

Rezultatele m-au uimit. Am descoperit ca 2 masuri de boiliesuri uscate Nash Bait Formula One de forma cilindrica

(carnati de 10mm rulati pe o masa de 15mm) absorb o masura de zeama de canepa si inca arata ca un boilies normal.

Boiliesuri Formula One cu o treime din continut reprezentata de canepa! Pur si simplu stiam ca o sa fie prinzatoare chiar inainte de a le folosi.

De-a lungul anilor am incercat in diverse moduri sa adaug canepa in boiliesuri, dar intotdeauna am avut probleme la rulare datorita continutului ridicat de ulei. Daca m-as fi gandit

acum cativa ani ca as putea sa o adaug dupa ce am rulat boiliesurile. Am condus cu o viteza ametitoare (OK, stiu ca merg cu un Land Rover, dar am talent de scriitor) pana la Mangrove, inarmat cu minunatele mele butoiaze de canepa.

Partida avea sa devina cea mai productiva de la inscrierea mea in sindicatul Mangrove. Mai mult de atat, am prins chiar si in prima seara.

Introdusesem boiliesurile mele rehidratate in prima seara si pana seara urmatoare m-am asigurat ca si restul boiliesurilor pe care le aveam la mine erau rehidratate.

**Crapul oglinda de 17.3 kilograme – cealalta jumatate a recordului**



# TACTICAL CARP ANGLER

Cu pesti de 8,6; 13,5; 10; 14,7 (Conan); 7,2; 11,4; 9 si 11,2 kg si cu inca un peste scapat a fost o partida extraordinara pentru mine - 9 trasaturi in 36 de ore cu o momeala noua.

Ultimele 2 trasaturi au venit cand stransesem deja avertizorii, iar lansetele erau lasate pe ponton. Chiar daca pestii inca se hraneau frenetic, a trebuit sa strang pentru a incepe drumul de 2 ore inapoi spre munca. Aveam cu siguranta un nou fel de a prezenta nada, si multe lucruri cu care sa experimentez in continuare.

**Sucul de canepa inca este cel mai eficient lichid pe care l-am folosit pentru rehidratare. Ca sa fiu cinstit, a fost atat de bun incat cu greu am mai vrut sa incerc si altceva.**

Cu siguranta nu vreau sa fac din asta un articol de genul "la uitati ce am prins!", asadar nu o sa mentionez numeroasele capturi pe care le-am avut dupa aceasta partida - dar vreau sa spun ca modul in care pescuiesc s-a schimbat total din acea zi.

Este suficient sa spun ca in trei nopti pe un lac in Franta am prins 44 de crapuri, cel mai mare de 19.5 kg si pestii vedeau pentru prima oara acea nada.

Intors in Anglia, si invitat sa pescuiesc pe alt lac plin de mal, am reusit sa prind un crap oglinda de 16.3 kg, un crap comun de 14 si alti cativa pesti de peste 9 kilograme chiar la prima vizita pe acel lac (Scuze. Am zis ca nu va mai povestesc ce pesti am prins).

Aceasta se intampla in vara anului 2001. Scriu acestea in iarna anului 2004 si trebuie sa fac un pas inapoi si



Un superb crap de peste 13 kg prins prins iarna la boiliesuri rehidratate.

sa folosesc un boilies conventional. Sucul de canepa inca este cel mai eficient lichid pe care l-am folosit pentru rehidratare. Ca sa fiu cinstit, a fost atat de bun incat cu greu am mai vrut sa incerc si altceva.

## Dezhidratati si Rehidratati

La inceputurile mele ca pescar pe Mangrove, ori prindeam foarte multi pesti ori nu prindeam deloc. Cand stateau pe patul de nada pur si simplu nu puteai sa ii opresti. Sunt aproape sigur ca in partidele in care nu

prindeam fie nu reuseam sa localizez cum trebuie pestii, fie pur si simplu nu reuseam sa ajung pana la ei.

Poti sa ai cea mai buna nada din lume, dar nu o sa prinzi nimic daca pestii nu sunt acolo unde pescuiesi.

In primul an, la inceputul iernii (inainte de Craciun) inca prindeam pesti pe paturi mari de nada in timp ce altii aveau trasaturi doar daca foloseau cantitati minime de nada.

Asadar, de ce boiliesurile mele dezhidratate/rehidratate erau mai eficiente decat cele conventionale si ce concluzii am tras dupa ce le-am folosit o perioada indelungata?

Nu cred ca pot sa va explic numind doar un singur motiv.

Am inceput, pur si simplu, prin a incerca sa le umplu cu lichid pentru ca sa nu mai ia mirosul/gustul malului. In schimb, aceasta imbibare le da o textura spalacita.

Foarte multe din momelile cu care se intanesc crapii sunt destul de uscate la mijloc. Lasa-le vreo doua zile si mananca-le dupa ce pescarul a plecat si vor fi moi si imbibate pana la mijloc. Asadar, confer boiliesurilor un aspect care nu trezeste suspiciuni crapilor.

Am incercat sa grabesc procesul de preparare a nadei adaugand zeama de canepa peste boiliesuri conventionale congelate. Da, absorb un pic de suc, dar nici pe departe atat de mult cat cele dezhidratate.

Si aceste boiliesuri mi-au adus capturi, dar nu atat de numeroase si nu atat de constant ca cele complet imbibate. Asta mi-ar indica faptul ca sucul de canepa insusi, in mod surprinzator, adauga atractivitate boiliesurilor doar daca este folosit intr-un anumit fel.



Ultimele 2 trasaturi au venit cand stransesem deja avertizorii, iar lansetele erau lasate pe pontone

Parerea mea este ca aroma subtila a boiliesurilor Formula One inca se simte prin suc de canepa. Se completeaza una pe cealalta.

Boiliesurile cu care am avut cel mai mare succes au fost uscate timp de 12

### **Cu cat faceam boiliesurile mai moi, cu atat pareau sa mearga mai bine.**

luni, asadar durata de viata nu reprezinta o problema. Acum le-am terminat si voi avea nevoie de inca un an pentru a reface acelasi scenariu.

## **Textura**

Cu cat faceam boiliesurile mai moi, cu atat pareau sa mearga mai bine. In ziua de azi imbib complet boiliesurile cu apa sau zeama de canepa, decat doar sa le readuc la aspectul conventional. Ideal este sa pot sa le strivesc cu usurinta intre aratator si degetul mare.

Credeam ca pestii deranjanti de talie mica vor fi un cosmar pentru boiliesurile mele moi, care seamana cu o pasta, dar se pare ca nu este asa. Da, prind din cand in cand si cate o platica sau un lin, dar faptul ca acesti pesti vin pe patul de nada nu este

neaparat un lucru rau. Pestii care se hranesc atrag alti pesti. Aruncati un boilies din acesta langa mal si o sa vedeti cerulete de ulei iesind din el o vesnicie.

In ceea ce priveste naditul, in mod cert

cu un baston de nadire va veti chinui. Eu folosesc racheta de nadire sau prastia.

Multi pescari usuca boiliesurile pentru partide mai lungi sau in strainatate pentru a le mica volumul si a le face in acelasi timp sa tina mai mult.

Majoritatea le folosesc in stare uscata.

Am facut si eu exact acelasi lucru in trecut si am prins crapi foarte repede folosind aceasta metoda. Crapii vor rontai boiliesurile uscate. In orice caz, vor absorbi foarte multa apa si miros din lac, facand astfel sa dispara orice urma de aroma din ele. Daca faceti efortul sa le rehidratati, fie chiar si cu putina apa si atractantii vostri preferati, atunci va asigur ca boiliesurile voastre vor fi mult mai eficiente.

Frumusetea rehidratarii consta in faptul ca iti permite sa folosesti atat de multe lucruri care sunt foarte greu de introdus in boiliesuri.

**Incercati!  
Nu se stie niciodata!**

### **Rezultatul primei mele partide cu boiliesuri rehidratate.**



Daca nu au mai fost folosite pe lacul in care pescuiti, atunci s-ar putea sa dati lovitura. Un boilies rehidratat este atat de diferit in atat de multe feluri de lucrurile de care crapii, pe foarte multe lacuri, se tem cel mai mult - adica de boiliesurile cu miezul uscat.

## **Concluzii**

Dehidratarea si apoi rehidratarea boiliesurilor este modalitatea perfecta de a adauga aromele distruse la fierbere, cum ar fi cele cu baza de alcool etilic. Multi dintre atractantii sunt distrusi prin fierbere, asa ca de ce sa ii mai introducem in boiliesuri?

Dupa toate aceste avantaje, o sa inchei cu o serie de dezavantaje de care trebuie sa tineti cont. Am descoperit ca boiliesurile rehidratate se strica mult mai usor decat boiliesurile conventionale. Trebuie folosite in maxim 48 de ore de la rehidratare. Si in final, daca le lasati in lichid si la soare, vor incepe sa pluteasca dupa cateva zile. Sau cel putin boiliesurile Formula One asa fac. In mod similar, daca folositi apa in care ati fiert canepa pentru a rehidrata boiliesurile atunci exista o sansa ca ele sa devina flotante.

Eu fierb canepa seara, apoi o las sa se raceasca peste noapte si torn lichidul peste boiliesuri in dimineata urmatoare. Douasprezece ore mai tarziu sunt gata sa fie folosite.

**Incercati! Eu am facut-o!**

Shaun Harrison

Traducere de Marius Mardale